

For det første er der noget selvmodsigende i, at forslagsstillerne citerer grundlovens § 78, stk. 2, hvori der tales om, at visse foreninger er at opløse ved dom, for derefter at kræve lovgivning om forbud mod foreninger.

Vores anden bemærkning er, at vi ikke tror på, at et forbud vil have effekt. Det vil ikke begrænse rockernes kriminalitet, og det vil ikke kunne forhindre dem i at danne nye sammenslutninger og på den måde omgå forbudet. Vi er ikke tilhængere af den type forbud, og vi tror ikke på effekten af dem, og vi kan ikke støtte forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er måske en af de få gange, man skal se hr. Bjørn Elmquist og fru Pia Kjærsgaard fremsætte de samme forslag, for min undren var da stor, da jeg i foråret så, at hr. Bjørn Elmquist i dagspressen havde luftet et sådant forslag.

Det er klart, at vi i Venstre selvfølgelig er meget lydhøre over for alle forslag, der tilsigter at begrænse rockernes aktiviteter, men jeg er egentlig meget enig i de udsagn, der er kommet både fra justitsministeren og fra fru Dorte Bennedsen.

Hvis man skal ophæve en sådan forening, skal man jo kunne bevise, at den har et ulovligt formål. Det vil være meget, meget vanskeligt, det vil beslaglægge mange, mange af politiets ressourcer, og de grupper vil, som det er sagt, omgående danne sig igen. Så vil det blive Hells Angels November 96 eller sådan noget. Og så må man jo sige, at et forbud jo netop ikke hjælper mod de mennesker.

Det var vist justitsministeren, der var inde på, at vi også kunne lave en lov, der forbød kriminalitet. Det er jo præcis det, vi har, og rockerne har jo i et større omfang sat sig ud over drabsbestemmelser og voldsbestemmelser.

Så vi tror altså ikke meget på, at det hjælper, men det er klart, at dette beslutningsforslag kan danne grundlag for en undersøgelse i Retsudvalget, hvor vi kunne få nogle af de erfaringer fra Tyskland, som vi har kunnet læse om i avisen. Det kunne være nok så interessant at få indhentet dem og få en mere officiel tilkendegivelse fra ministeriet af, hvordan det har virket i Tyskland, hvor jeg forstår, at man har haft forbud mod rockerne i en af delstaterne. Det, jeg kunne frygte, var måske, at de så opstår som undergrundsbevægelse i stedet for, og så ved vi slet ikke, hvor vi har dem.

Men vi vil meget gerne benytte beslutningsforslaget til at se lidt nærmere på udenlandske erfaringer.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er ikke i tvivl om, at det er et velment forslag, men jeg synes ikke, det er særlig logisk. Først siger man, at regeringen skal bryde grundloven, og dernæst, at regeringen skal holde grundloven. Jeg må indrømme, at jeg for en gangs skyld er glad for, at det ikke er mig, der er justitsminister med den opgave.

Når jeg siger bryde grundloven, så er det ved, at man i bemærkningerne foreslår, at man skal indføre et omgående forbud mod rockergupper. Men det er jo i klar modstrid med § 78, stk. 1, i grundloven, der siger, at der i dette land er foreningsfrihed. Så det kan man altså ikke uden at bryde grundloven.

Så siger man, at regeringen skal holde grundloven, og det har jeg stor sympati for – det indrømmer jeg blankt – og det skal man gøre. Argumenterne er, at vi skal pålægge regeringen at følge § 78, stk. 2. Det er den med, at foreninger, der virker ved vold, er at opløse ved dom. Men vi skal da ikke sidde og vedtage i Folketinget, at regeringen skal følge grundloven. Det tror jeg faktisk at enhver siddende regering gør. Det er selvfølgelig op til justitsministeren som øverste chef for anklagemyndigheden, i det omfang man skønner og mener, at man kan føre bevis for, at grundlovens § 78, stk. 2, er overtrådt – altså at der er nogle foreninger, som søger at nå deres mål ved vold – at rejse sagen og få den dom igennem. Men så længe man ikke føler, at man kan løfte bevisbyrden, ja, så skal vi da ikke her i Folketinget pålægge, at man skal gøre noget, som ikke kan gennemføres.

Så jeg savner logikken.

Margrète Auken (SF):

Jeg tror, jeg kan dele de foregående ordføreres forundring over, at begge principper bliver brugt her. Lad os sige det på den måde, at hvis rockerne er grundlovsstridige ifølge grundlovens § 78, stk. 2, så er det en sag for om ikke ligefrem justitsministeren så i hvert fald anklagemyndigheden at få den her sag undersøgt. Og hvis ikke de er det, ja, så er det i strid med grundlovens foreningsfrihedsret. Så den går jo ikke altså. Den må ligge dér.

Jeg vil så i øvrigt godt tilslutte mig – det fremgår også af vores forslag B 16 – at man ind-